

JÄRVEDS IF

70 år

— since 1938 —

Järveds IF 70 år, det är stort!

En liten förening som sedan bildandet 1938 har producerat den ena stjärnspelaren efter den andra, samtidigt som det sociala arbetet och ansvaret alltid varit en viktig ledstolpe i verksamheten.

Det är inte utan stolthet vi kan blicka tillbaka på åren som passerat, och känna glädje över att under vår levnadstid fått lära känna många av de hjältar, som med fantastiska krafter byggt upp föreningen under de här 70 åren.

För hjältar, med stort Järvedshjärta, finns det många av. Hjältar som satsar stora delar av sin fritid till att arbeta med barn och ungdomar, hjältar som i stort sett gett sin själ till föreningen. Hjältar i dåtid, hjältar i nutid.

Det är stort!

Utan att vara direkt expert kan jag nog ändå med bestämdhet säga att det som hände i Järveds IF under 2005 var direkt livsavgörande för föreningens vara eller icke vara i framtiden. Då slogs kylaggregatet igång.

Hjältar i dåtid, hjältar i nutid

Om inte nutidens hjältar i föreningen mobiliserat de krafter som behövdes för att skapa en konstfrusen isbana på Getinghov hade vi nog tyvärr fått beskåda en förening i stark kris. Med dagens klimatförändringar och med naturis hade det varit blött på Getinghov, ordentligt blött.

Föreningen hade tappat medlemmar och slagkraft på grund av alltför dåliga träningsförhållanden. Barnen och ungdomarna i området hade mist sin naturliga samlingsplats efter skolan och på helgerna.

Tack Ni dagens hjältar som gjorde detta möjligt och såg till att Järveds IF fortfarande är en förening med stor framåtanda, en förening som inte bara har elitsatsning i tankarna utan även tar ett enormt stort socialt ansvar. Alla barn och ungdomar är välkomna, även de som inte idrottar.

I Järveds IF ska så många som möjligt spela så länge som möjligt

Robert Elfving's ord och mening om hur Järveds IF ser på sin verksamhet, och som jag hade äran att få framföra vid en ordförandeträff på Swedbank Arena i början av året, säger allt: - I Järveds IF skall så många som möjligt spela – så länge som möjligt.

Både inom ishockeyn och innebandyn.

Det är stort!

Staffan Munther
Ordförande
Järveds IF

Den här skriften över Järveds IF:s 70-åriga historia har inte ambitionen att vara heltäckande. Se den istället som en kort time-out, en paus där vi stannar upp och gör några nedslag i historien. Många fina ledar- och spelarinsatser kom tyvärr inte med. Tiden har helt enkelt inte räckt till.

Sammanställd av Ingmar Andersson.
Förstasidan gjord av Mona Nordin.
Tidningscitaten är i flera fall från NN:s reporter på 80-talet, Staffan Munther.

70-årsjubileum – javisst!

Nedanstående utdrag ur brevväxling från 1979 hittades i en pärm på Järveds IF:s kansli.

Till Sveriges riksidsrottsförbund

Angående år för bildande av Järveds Idrottsförening:

Vår förening ... har vid ett flertal tillfällen sökt utröna när föreningen bildades. Dock utan resultat.

Gammalt tillbaka hette föreningen Järveds AIS eller Järveds AIK. Sedan slutet av 40-talet har vi hetat Järveds Idrottsförening.

Anledningen till att vi ej kan fastställa årtalet för bildandet är att det ej finns papper kvar från den tiden. Vi ställer nu vår förhoppning till Er på Riksidsrottsförbundet ... Det är som ni säkert förstår av mycket stor vikt för oss ...

Svar från Sveriges riksidsrottsförbund

Enligt våra noteringar bildades föreningen 1938-04-22 och beviljades inträde i Riksidsrottsförbundet 1938-09-20. 1948-02-09 utslöts föreningen ur Riksidsrottsförbundet, men vann återinträde 1950-06-02.

Några uppgifter hur namnet förändrats har vi inte, men man kan förmoda att Riksidsrottsförbundet antog det nya namnet JIF vid tidpunkten för återinträdet ...

I begynnelsen ...

När föreningen bildades 1938 höll man till nära den plats där Noås har sin verksamhet i dag.

På den tiden hade hockeyrinken låg sarg på långsidorna och högre bakom målen. Klubben hade ingen lokal utan verksamheten styrdes från en arbetsbod som stod vid rinkens.

På nuvarande plats

I mitten på 50-talet byggdes en rink där Gethinghov finns i dag. Några år senare kom klubblokalen till.

- Det var mycket jobb, minns Ove Grundberg, som var aktiv spelare på den tiden och som senare blev både ordförande och sekreterare.

”Det var lätt att få ihop folk”

Mycket handjobb

- Det var inte aktuellt med några maskiner utan vi handgrävde allting. Men det var lätt att få ihop folk. Vi var nog 30-40 man som hjälptes åt med bygget, säger Ove.

Vattnet avslöjade isspecialisten

När isen skulle spolas upp för första gången stötte man dock på problem.

- Det var en specialist från Modo som hjälpte oss att avväga planen. Men när vi spolade rann allt vatten åt ett håll, minns Ove och skrattar hjärtligt.

! Heja Järved getinglaget
! Visa stinget och vinn slaget
! Järved, Järved, Järved

! Heja Järved kom igen
! Saft och bullar får ni sen
! Järved, Järved, Järved

Sören Lindström klubbens förste landslagsspelare

Sören Lindström var 19 år när han 1954 blev klubbens första landslagsspelare, forward i juniorlandslaget.

23 år gammal började han spela för Alfredshems IK (nuvarande MoDo) för att senare återvända och avsluta det aktiva spelandet i Järved, där han också tränade juniorlaget en tid.

- En match jag minns väl var när vi vann DM med 2-1 mot Nyland som då var stora favoriter.

Minns sina tränare

Sören konstaterar att det funnits många olika personligheter bland Järveds tränare genom åren. Jack Holmes var en hårding. Och Karl-Evert Gustavsson hade sin stil när han peppade

spelarna under löpträningen. Han gjorde det från sin cykel!

”Vi bokstavligen bodde på Getinghov”

Då var det minsann inte bara de organiserade träningarna som gällde.

- Jag hade en klasskompis som hette Janne Johansson. Vi bokstavligen bodde på Getinghov. Jag minns att vi spolade isen, lade oss utomhus i sovsäckarna för att sedan gå upp igen med jämna mellanrum och spola, berättar Sören.

Sören Lindström längst upp till höger i Järveds lag.

Premiär på Kempis

29 september 1958 spelades premiärmatchen på konstfrusna Kempevallen mellan Alfredshems IK och Järveds IF.

Järveds Lennart Strandberg blev smått historisk genom att både göra första målet och vara förste man i utvisningsbåset.

- Har jag fått permis från militärtjänsten i Sundsvall är det klart att man vill göra rätt för sig, konstaterade den glade Järvedsgrabben med glimten i ögat, enligt NN:s reporter.

Chockade Gästrikland!

Rubriken fanns att läsa i NN när Ångermanland säsongen 60-61 deltog för första gången med ett lag i TV-pucken. Börje Svedberg blev då Järveds förste TV-puckare. Enligt honom var det ingen som trodde på Ångermanland när de åkte till Timrå för att spela. Det fanns inte ens rum bokade för övernattnig.

När laget vann över Medelpad med 2-1 ordnades rum på Knaust. När de sedan gav Gästrikland stryk med 4-1 var det sensation. Ångermanland gick vidare till semifinal på Johanneshov. Där förlorade de mot Dalarna med 4-2.

I tidningen kunde man efteråt läsa:

”... I Ångermanlandsförsvaret har vidare backen Börje Svedberg från Järved varit huvudet högre än de andra ...”

C-pojkarna till Tjeckoslovakien

1976 reste Järveds C-pojkar (födda 1964-1965) till Olomouc i forna Tjeckoslovakien för sitt livs upplevelse. Tågresan dit var bara det en fantastisk upplevelse. ”Kackerlackståget”, som det blev kallat, mellan Östberlin och Prag, glömmes ingen. Och sedan var det Gustav, den tjeckiske busschauffören, som tog hand om knattarna och ledarna vid ankomsten till Prag. Gustav var stor som en grisslybjörn. Vid ett tillfälle stegade han ut mitt på en flerfilig väg i centrala Prag, i värsta rusningstrafik, satte upp stora näven och hejdade bilarna så att Järveds-getingar kunde gå över vägen.

Getingar och tjecker tillsammans i Tjeckoslovakien.

Stig Berglund lagledare i 30 år

Stig Berglund tog 1968 uppdraget som lagledare för Järveds IF:s A-lag och jobbade sedan i hela 30 år på den posten. Hans fru Karin var mångårig kanslist i föreningen.

Stig Berglund som räddare 1987

”En släkting drog med mig”

En släkting var engagerad i klubben och han drog med mig. Sonen blev materialare på köpet, berättar Stig.

Till Tjeckoslovakien

Stig har självklart många fina minnen från den här tiden, till exempel när laget åkte till Tjeckoslovakien på 70-talet. I utbyte kom tjeckerna till Järved.

- Vi var föregångslag på den tiden genom att åka utomlands. Redan före min tid hade man förresten varit i Östtyskland och spelat.

- Hela laget fick magsjuka i Tjeckoslovakien men vi spelade ändå. En kaotisk match som vi förlorade med 21-0.

Man kan undra om de hann gå på toaletten i bytena ...

Resorna till Tjeckoslovakien ordnades vartannat år i flera år. ”Teambuilding”, hårt motstånd och gemenskap i en hel vecka gav resultat på hemmaplan.

- Varje år vi åkte vann vi Division 2 och gick upp i ettan, säger Robert Elfving som var med på flera av resorna.

På den tiden var Tjeckoslovakien inte det rikaste landet och maten var inte precis som mammas köttbullar i Järved.

- Någon hade kvar spisbröd och kaviar på hemvägen och det betingade ett högt pris, minns Robert.

A-laget framgångsrikt

- Det var en sensation när vi slog MoDo i DM-finalen 1968. Anders Berglund var tränare på den tiden, berättar Stig. En annan sportslig höjdpunkt var när laget vann serien Division II Norra B 1973-74 och fick kvalspela till Allsvenskan.

Saknar A-laget

Stig bor kvar i Järved och älskar fortfarande hockey. Säsongskortet på Swedbank Arena är en självklarhet.

Apropå att Järveds A-laget inte finns kvar säsongen 2008-09 konstaterar Stig:

- En klubb utan A-lag riskerar att bli en klubb utan själ.

- Vi var tvungna att lägga A-laget på is när hela organisationen kring laget slutade, säger klubbens nuvarande ordförande Staffan Munther, som vill se ett A-lag i framtiden.

- Järveds IF strävar mot ett A-lag med en stark organisation. Våra ungdomar som kämpar på Getinghov idag ska bli stommen i det laget.

Guldlaget i DM 1968, när man finalspelade mot MoDo. Lagen möttes två gånger i final. På Kempis spelade man 3-3 och på Hovet, i 20 graders kyla, vann Getingarna med 3-2. Ledarna var längst till vänster Yngve Sellin och till höger Stig Berglund. Som spelande tränare syns Anders Berglund, sittande på huk till höger om målvakten Sune Ödling.

Sune Ödling säker i mål

Sune gick den långa vägen från pojklag, via juniorlag, B-lag och sedan till A-laget i Järved.

”Det jag framförallt minns var ledarnas entusiasm”

- Det jag framförallt minns i Järved var ledarnas entusiasm, säger Sune.

- Jag minns första matchen med A-laget, det var stort att spela där. På träningen efteråt kom materialförvaltaren Hubert Lindkvist fram och gav mig en dricka. Det glömmet jag aldrig.

SM – guld

Sune blev 1971 värvad till Frölunda och när han sedan flyttade tillbaka till Örnsköldsvik spelade han för MoDo. När laget tog SM-guld 1979 var det Super-Sune som vaktade kassen. För att bara nämna något ytterligare ur hans meritlista

är han den ende svenska målvakt som hållit nollan mot Sovjetunionen.

Jack Holmes en hårding

Under Sunes tid i Järved fick laget en transatlantisk spelande tränare, Jack Holmes.

När han kom till Sverige och Järved förfärades han över Getingarnas rädsla för sargen och närkamper.

- Han var vildare än tåget, säger Sune.

- En övning gick ut på att åka full fart in i sargen. Rakt fram. Utan inbromsning. Men när vaktmästaren såg vad som hände med sargen blev det stopp med den typen av övningar, avslutar Sune.

Roughing på hög nivå

Det går för övrigt många historier om Jack Holmes, som sades ha svårt att kontrollera sitt humör. Tidningsrubrikerna handlade tyvärr ofta om hans fighter på isen. Jack fick bland annat tre matchers avstängning i november 1968 när han i en match formligen misshandlade ÖSK:s

Ronny Ohlsson och samtidigt knockade även Paul Ohlsson, ÖSK.

- Det Holmes gjorde hör mer hemma i en boxningsring, sade Sven Nordstrand, ordförande i Ångermanlands Ishockeyförbund.

Svårt med både bråk och språk

Holmes försvarade sig inte utan åkte efter matchen han fram till ÖSK-spelarna och bad om ursäkt. En fin gest, ansåg de flesta.

- Oförsvarligt det Jack gjorde. Men samtidigt blev han provocerad, kommenterade Stig

Berglund, lagledaren i Järved.

Jack Holmes hade det inte heller så lätt med språket och spelarna var inte alltid så slängda på engelska.

- I första linjen spelar Sörren, Görren och Mörren, sa Jack en kväll när han presenterade lagets förstakedja. Till slut konstaterades att det var Sören Lindström, Göran Mörk och Kjell-Arne "Myran" Jonsson som skulle spela tillsammans.

Kval till allsvenskan

Järveds IF kvalade under sin storhetstid på 70-talet till Allsvenskan, högsta serien på den tiden.

Kvalmotståndare var bland annat Skellefteå AIK, där Hardy Nilsson var den stora stjärnan och pådrivaren. Inför bortamatchen fick en av Järvedsspelarna den föga avundsvärda uppgiften att punktmarkera "Hårde Hardy".

Skellefteå vann matchen med 7-1 och efteråt pustade den utmattade punktmarkeraren ut:
- Han gjorde i alla fall inget mål!

Hardy hade dock haft pucken i stort sett hela sin istid och troligen inte besvärats nämnvärt av Järvedsspelaren. Materialförvaltaren Yngve Selin, som aldrig missade chansen till en kommentar, utbrast då:
- Nej, visserligen inte, men han passade till fem!

Brev från Järveds IF till tidningen Expressen 1978

Vi är en ishockeyförening uppe i Örnsköldsvik som har samma emblem som Ni ... vår förfrågan är om Ni vill ge Järveds IF och Expressen PR genom att skänka oss ett antal getingar (dekaler) ... Om möjligt önskar vi erhålla 300-500 st

Svar från Expressen

... Vi spärrade upp ögonen när vi såg klubbens brevpapper. Getingen ansluter sig ganska väl till Expressens geting, som är varumärkesskyddad (se bifogade registreringsbevis). Hur har den kommit till? ...

Järveds IF igen

... Er Geting och vår Geting är väl inte riktigt lika ändå. Jämfört med Er så är vår spegelvänd, samt att vår Geting ej har något rutat fält på vingarna. Dessutom så skiljer det vad det gäller färgerna ... Vad vi vet, så rådfrågade vi ingen när vi tog Getingen som klubbmärke. Den har vi haft sedan 1952.

Modern men lite slokörad geting

En geting med vass gadd

Seriesegrare 1974 i division II norra B

Järveds IF skrev hockeyhistoria när de, för första gången i historien, lyckades säkerställa kvalplatsen till allsvenskan.

Kabben professionaliserade Järveds IF

Legendariske Kabben Berglund, som förresten hette Carlabel men blev *Kabben* i scouterna, hade tränat Modo i 22 år innan han kom till Järved 1972.

Han var banbrytande på många områden, bland annat med träningsmetoder på sommaren, som inte var speciellt utvecklade på den tiden.

Kabben var inte mångordig utan lät istället resultaten tala. Många förundrades över uppvärmningarna på den tiden. Kabben blåste i pipan, med olika tempo och intensitet, och spelarna visste precis vad alla olika signaler betydde. De som tittade på liknade det vid dresserade hästar på cirkus.

”Kabben var unik”

Stig Berglund jobbade tillsammans med Kabben under åtta år.

- Kabben var unik och gjorde en riktig uppryckning av laget. Vi började träna oftare och några spelare som rökte slutade upp när Kabben kom.

Under 70-talet spelade Tommy Sedin i tio års tid för Järveds IF. Man kan säga att han och Kabben följdes åt. De kom samtidigt från MoDo

till Järved, Tommy som spelare och Kabben som tränare.

- Kabben var en mycket, mycket duktig tränare. Han var påläst och följde med i utvecklingen ute i världen, säger Tommy, som i slutet av sin tid i Järved även hjälpte Kabben med tränarsysslan.

En ung Kabben Berglund

Laget åkte berg- och dalbana

1981 inledde Järved division 1-serien överraskande bra och delade serieledningen med Timrå och Luleå, alla på tio poäng efter fem raka segrar.

Sjätte matchen, Luleå-Järved i Delfinen, var en slags seriefinal inför 3500 åskådare.

Slutresultatet 12-3 säger allt om den matchen. Järved tappade efter den storförlusten allt och förlorade sedan hela arton matcher i följd.

Vilken uppryckning!

Division 2 kom allt närmare när det åter var dags för Luleå borta. Järved gjorde då sin förmodligen bästa match någonsin. Man slog Luleå (som gick upp i elitserien det året) med 5-4, efter underläge 1-3 när en period återstod.

Den sanne optimisten

Steffen Berglund, materialförvaltaren med ett hjärta som slog enbart för Järved, yttrade då de inom föreningen sedan dess bevingade orden:
- Vem f-n ska slå oss!

Steffen fick nästan rätt. Järved tog på de sista fem matcherna de poäng som behövdes för att hålla sig kvar i ettan!

”Vem f-n ska slå oss!”

A-laget 1982. Till vänster syns ledarna Stig Berglund och Gunnar "Höken" Högström (sittande) samt Kabben Berglund (mittraden). Till höger Yngve Sellin (sittande) och Steffen Berglund (stående).

Härligt, Järved!

Järveds IF kunde inte ha fått en bättre början när Div II Norra B hade sin premiäromgång. I mötet mot Brunflo på hemmaplan övertygade "getingarna" stort och vann med 10-2. Här ser vi åtta glada målskyttar från vänster: Torleif Lundkvist, Sten Robin Bergkvist, Terje Petersson, Lars Göran Olovsson, Roger Andersson, Anders Gidlund, Robert Elfving, Per Wihlborg. (NN Staffan Munther)

Några spelare under Järveds storhetstid på 80-talet

Från vänster Sten Robin Bergkvist, Terje Pettersson, Håkan Holmström, Håkan Johansson, Per Wihlborg, Kjell-Arne Jonsson, Thorleif Lundkvist

"Myran" tillhör tillsammans med Håkan Holmström de äldsta och mest rutinerade Järvedsspelarna. Kjell Arne började redan som femtonåring att spela för Järveds A-lag, och har nu alltså varit iklädd Järveds-dressen i över femton år.

Kjell Arne var emellertid mycket nära att lägga av med hockeyn innan den här säsongen. Han höll på med ett husbygge och kunde inte delta i sommarträningen alls. När "getingarna" började på is sög dock "tarmen" alltför mycket för "Myran".

(NN Staffan Munther)

Meriterande Järved

- seriesegrarna (?) bringades på fall

Järveds IF tycks ha fått ett oerhört självförtroende i Div II Norra B. I helgens match mot seriefavoriterna Östersund spelade "Getingarna" helt fantastiskt de två första perioderna och vann med 5-3.

- Ja, grabbarna har verkligen fått ett fantastiskt självförtroende, myste Järveds lagledaren Lennart Axelsson. De vågar göra den där extra grejen och allt fungerar som det ska i laget. (NN Staffan Munther)

Getingcup

Getingcup är en ungdomscup som funnits sedan 1987. Det var Tommy Sedin som under sin tid i styrelsen tog initiativet till cupens tillkomst.

Längre tillbaka, på 70-talet, anordnades den populära Fjällräven Cup på vårkanten nere på hovet.

De senaste åren har vår främsta NHL-export genom tiderna, Markus Näslund, varit affischnamn för Getingcup.

Samarbete över gränserna

- **Med ÖSK**

I mitten av 80-talet gick Järveds A-lagsspelare till Övik Hockey och spelade där i nästan tio års tid. ÖSK och Järved har annars varit stora rivaler genom åren med många spännande och välbesökta lokalderbys.

- **Med MoDo**

Järved och MoDo samarbetade också en period på 80-talet. På den tiden sågs det som mycket unikt. "Det här samarbetet gynnar Järved och Modo i synnerhet, och ishockeyn i distriktet i allmänhet", var meningen inom de båda klubbarna när nyheten offentliggjordes.

Drömmen är uppfylld

- nu ska MoDo samarbeta med Järved

Nu kommer Järveds IF och MoDo att hjälpa varandra på bästa möjliga sätt. MoDo:s duktiga juniorer får utveckla sig i Järved den tid som behövs för att sedan kunna platsa i elitlaget. Och talangfulla spelare från Järveds egna led kan slussas till MoDo. I och med detta samarbete kan Järveds IF vara kvar i division 1. (NN Staffan Munther)

Drive systems
for the world
made in Mellansel

www.hagglunds.com

Our drive is your performance.

HÄGGLUNDS

Ungdomslag i slutet av 70-talet. Ledare är Jan Ödling (vänster), Christer Johansson och Kenneth Danielsson

Helena pionjär i landslaget

Helena Widmark känner de flesta som vår kanslist i Järveds IF. Men hur många vet att hon har varit en fruktad back i VM?

Helenas karriär började med "spontanidrott" på en isbana i Gullänget.
- Vi var ett gäng i olika åldrar från bostadsområdet, mest killar men också några tjejer.

Helenas bror spelade hockey tillsammans med bland andra Stefan Sedin, som bodde i närheten. När Stefans pappa Tommy tog med honom till Järveds IF fick Helena också följa med. Hon var då i 17-årsåldern.

- Jag tränade, och spelade också några träningsmatcher, med killarna i Järved, och var faktiskt också tränare för dom. Men det var i MoDo:s damlag som jag seriespelade.

Damhockeyn började få fart i slutet på 80-talet och 1989 spelades det första EM någonsin. Helena var med i den truppen, tillsammans med två andra tjejer från MoDo.

Helena bytte ut getingen mot tre kronor vid EM i Düsseldorf 1989.

Och året därpå arrangerades i Kanada historiens första dam-VM. Helena var då 23 år gammal och tog plats i Sveriges lag, som slutade fyra.

- Jag har alltid spelat back och min starka sida var nog skridskoåknigen.

Inte långt efter VM skadade Helena nacke och rygg i en allvarlig bilolycka som satte stopp för vidare spel. Eftersom hon var utbildad och erfaren tränare fortsatte hon i landslagen, nu som assisterande förbundskapten i både EM och VM.

Så formades våra NHL-spelare

Hasse Jonsson, Markus Näslund, Daniel Sedin, Henrik Sedin. Där har ni våra NHL-proffs. Lägg därtill elitseriespelarna Terje Pettersson, Sune Ödling, Sören Lindström, Helena Widmark, Therese Sjölander, Lisa Edman och Mikaela Brandberg. Plus naturligtvis många andra duktiga spelare. Allt i lilla Järved. Hur kan det komma sig?

Hasse Jonsson, Marcus Näslund, Daniel Sedin (vänster) och Henrik Sedin.

Sture Näslund var tränare i många år för ett lag bestående av ett 30-tal ungdomar födda 1972, samt 73:orna Hans Jonsson, Markus Näslund och Tomas Högström.

- Det var ingen rullfart minsann, säger Sture. Vi körde hårt och tog ofta udda istider.

Snö och kyla inget problem

Markus Näslund har många roliga minnen från sin tid i Järveds IF. Då som nu kämpades det på uterinken i alla väder.

- Vi fick dela upp varje period i två delar för att skotta när det snöade så mycket att man inte såg pucken. Jag minns också gånger då killar grät i omklädningsrummet när dom började få tillbaka känslan i fötterna efter en jätte kall match, säger Markus och tillägger.

- Det var extra kul när man fick spöa Modo.

Elit och bredd

Trots att laget var ungt åkte man på turneringar långt bort för att få motstånd, vilket inte var

vanligt på den tiden. Man flög exempelvis både till Göteborg och till Gotland under pojktiden. Några tyckte nog det var väl elitinriktat.

- Visst fostrade vi elitspelare, men alla fick vara med på sina villkor. Av 30 matcher fick den som spelade minst vara med på 20, säger Sture.

”Alla fick vara med på sina villkor”

Starka band

Sture blev som en pappa inte bara för sin egen son utan 30 ytterligare.

- Det blev starka band. Vi hade en återträff för fem år sedan och 27 spelare dök upp. 22 av dem spelar fortfarande ishockey, berättar Sture.

- Det roligaste var att se hur länge de flesta i laget fortsatte att spela hockey på olika nivåer, säger Markus själv.

Markus Näslund 12 år

Men det var självklart inte bara Sture som var inblandad i laget.

- Bosse Lundgren var en ikon i början av laget karriär, en allt-i-allo som gav dem nästan hela sitt liv. Sönerna Benny och Torgny var också med och spelade. Benny blev sedermera domare under många år.

Markus, vad är viktigast för ungdomarna?

- Att försöka skapa en atmosfär där killarna har kul. Det är nog det viktigaste. Det märktes att alla killarna tyckte att hockey var kul. Det är samma sak för mej än idag, när jag har roligt spelar jag min bästa hockey, avslutar Markus, som nu spelar för New York Rangers.

”När jag har roligt spelar jag min bästa hockey”

Sedin i flera generationer

Hockey och namnet Sedin - då tänker många på Daniel och Henrik. Och visst, det är den ”gamle” Järvedsspelaren Tommy Sedins söner.

- Jag har två pojkar till som var duktiga, men när de började på universitetet i Luleå blev det fotboll istället, säger Tommy.

Under två års tid var det speciellt hektiskt hos familjen Sedin. Då tränade Tommy A-juniörerna i MoDo samtidigt som alla fyra pojkarna spelade.

- Vi möttes och vinkade från bilen, säger Tommy skämtsamt. Sedan kanske tvillingarna drev på varandra lite mer, och så blev de hockeyspelare på heltid. Men en del gör det så märkvärdigt. Mina andra söner har lyckats i andra karriärer som jag tycker är lika värdefullt.

Tommy gjorde ”come-back” i somras under dansbandsveckan i Malung. Då spelade han en välgörenhetsmatch i ”Sedinfemman” tillsammans med sina fyra pojkar.

- Det var 10 år sedan jag spelade senast. Daniel, Henrik och jag spelade i kedjan, Stefan och Peter i backlinjen. Och vi vann, avslutar Tommy med ett leende.

Isen fanns där hela tiden

Hans Jonsson, MoDo:s back som spelade fyra år i Pittsburgh Penguins, växte upp i Järved, eller snarare på Getinghov.

-Jag bodde på Bastuvägen och hade tillgång till isen närsomhelst.

Att isen ”drog” visade sig till exempel när laget en helg kom hem lite tidigare än beräknat efter

en tuff cup i Umeå och föräldrarna inte hade hunnit till Getinghov för att hämta.

- Då tog vi helt enkelt på oss grejerna och spelade hockey så länge, minns Hans.

Hans Jonsson 12 år

Som många andra påpekar han hur viktigt det är att ha rolig på träningarna. Och att alla får vara med.

- Man har sin egen utvecklingstakt. Någon kan blomma ut över en sommar.

”Det allra viktigaste är att ha en inre motor”

- Det allra viktigaste är att ha en inre motor, att brinna för hockey. En halvslö talang kommer inte så långt när det blir mer på allvar i 14-årsåldern, fortsätter Hans, som själv var talangfull också i fotboll. Men det blev alltså hockey som tog över.

- Vi var en bra grupp, och lagets föräldrar ställde upp väldigt fint, vilket är viktigt, avslutar Hans, vars pappa Åke för övrigt tränade pojklaget när de var E-pojk. Namnet Åke Jonsson minns nog många annars som en av Järveds nyckelspelare under 60-talet.

I en pärm på JIF:s kansli hittar vi ett brev från Järveds IF:s ordförande Lennart Larsson till tre unga pojkar. Brevet är daterat 1988-12-26.

”Till Markus Näslund, Hans Jonsson och Thomas Högström:

Järveds IF vill uppmärksamma Ditt framgångsrika deltagande i årets TV-puck genom att överlämna ett minne ...”

Säsongavslutning på Alneskolan för Järveds knattar D-72. I mitten syns bland andra Marcus Näslund. Man var tvungna att dela upp det hela i två avslutningar, då föreningens ungdomsverksamhet vuxit till 300 aktiva.

"Vem vet vad det kommer att bli av dessa knattar i framtiden"

Vilken härlig säsong för Järveds ungdomar

Främst hyllades Järveds D-72:or efter en fin bragd den gångna säsongen. Man segrade i DM bland annat före MoDo, vilket säkert aldrig förut hänt i Järveds hockeyhistoria. Vem vet vad det kommer att bli av dessa knattar i framtiden? (NN Staffan Munther)

Järved vann SIF-cupen

Cup i Svedjeholmen där Järveds pojkar vann i finalen med 2-6 mot Svedjeholmen. Målgörare i Järved: Per Elfing, Marcus Näslund, Anders Sjölund, Roger Härnkvist, Per Anders Viklund, Mikael Hägg

Sex VM och tre OS för Therese

Therese Sjölander fick sin hockeyfostran i Sollefteå och var redan med i landslaget när hon 2003 började spela för Järveds IF. I herrlaget alltså. Och där var hon bofast i två säsonger.

”Det var ett himla skönt gäng i Järved”

- I Sollefteå visste ju alla vem jag var, men hur skulle det bli i Järved? Men jag smälte faktiskt in med en gång. Det var ett himla skönt gäng i Järved. Säkert mina två roligaste säsonger!

Och så kom då seriematchen mot Therese gamla klubb Sollefteå, som var klara favoriter. - Vi överraskade och slog dom ganska stort. Jag fick göra två assist i den matchen och det kändes riktigt skönt! Mindre skönt var en rejäl smäll i mittzon, men det får man ta.

Therese har den här säsongen tackat nej till landslaget och satsar istället på MoDo:s damlag, där hon spelar center.

- Vi spelar ju i högsta serien så jag tränar fortfarande sex dagar i veckan, säger Therese som hunnit bli äldst i laget med sina 27 år.

På cv:t finns bland annat sex VM och tre OS-turneringar. Redan 1998 var hon med i Nagano-OS, 2002 blev det brons i Salt Lake City och 2006 tog hon OS-silver i Turin.

Vilken cirkus!

Utdrag ur brev av Bengt Lundberg 1984

Nu har det hänt!

För första gången i Järveds IF:s historia har vi haft en cirkus på Getinghov, det var tisdagen den 5 juni 1984. Enl. dir. Mac Tony var det världens minsta cirkus, endast 7 artister som uppträdde ...

Det började med att JIF fick ett telefonsamtal från Hisingsbacka (utanför Göteborg) i början av mars, om vi var beredda att ta emot en cirkus som skulle rymmas innanför hockeyplan. Vi blev lite fundersam om det stod rätt till, men det visade sig att det var sant.

Vi har ju tidigare haft artister från Tjeckoslovakien som visat oss konster på isen. Nu kom artister från statscirkusen som visade oss vad man kan göra på landbacken också och märk väl, de var lika tokiga i klistermärken som de iskrigare vi haft ...

Föreställningen kunde börja. Vilken show det var och sådant uppträdande på så få personer har jag aldrig sett tidigare, det var fart och fläkt i närmare 2 timmar varav en paus på ca 15 minuter.

Konstfrusen is

Gethingov var, när den byggdes för 50 år sedan, en av Norrlands finaste anläggningar. Men åren gick!

Järveds IF kämpade för konstis i många år. På 80-talet var det hårda debatter där kommunen beskyldes för att bara satsa på elitserielaget och inte småklubbarna runt omkring. Ove Johnsson, som var ordförande i JIF på den tiden, hade otaliga inlägg i ortstidningen, där han gav mängder av ris till kommunens agerande i frågan.

- Vi har inte råd, var budskapet från kommunalrådet Vidar Fahlén.

Nu måste Järved få konstfruset!

Järved ska utöka hela verksamheten till tio lag i stället för sex som det var denna vinter.

- Vi måste nästan ha minst en konstfrusen isbana med omklädningsrum för att föreningen ska kunna överleva, säger Ove Jonsson i JIF. (NN)

Vädret stoppar Fjällräven-cup?

Äntligen 2005!

Lägger av i protest!

Bosse Lundgren

Nu när kommunfullmäktige har sagt ett blankt nej till isbanesatsning i Järved (32 röster mot 28), så har över 90 procent av Järveds IF:s ungdomssektion av sagt sig att jobba i föreningen nästa säsong. En av dem är Bosse Lundgren, 44 år.

- Vi kommer att lägga av som ungdomsledare. Vi kan inte fortsätta att skjutsa barn och ungdomar till isbanor runt om i kommunen, säger Bosse och fortsätter.

- Jag har fört det här med isbanan på tal sedan urminnes tider, men kommungubbarna har alltid varit döva. (NN)

Men då, efter många mödor, och framför allt efter fantastiska insatser från krafter inom Järveds IF, stod den konstfrusna isbanan klar 2005.

- Den har varit ett enormt lyft för Järveds IF. Många har ställt upp och jobbat, säger Robert Elfving.

Från Järved till USA

Lisa Edman är 21 år och studerar på Minnesota State University i USA. Det var ishockeyn som tog henne dit. Förmiddagarna ägnas åt studier och på eftermiddagarna står tre till fyra timmars träning med collegelaget på agendan. Det har gått bra för Lisa och hon har fått mycket speltid och är ofta inne i powerplay.

- Det är jättekul och tiden här har utvecklat mig både som spelare och på det personliga planet.

Lisa 10 år i Järved och 21 år i USA

Collegeserien är den högsta för tjejer i USA, 16 lag uppdelade i grupp Öst och grupp Väst.

- Jag spelar i Väst och serien börja på senhös-

Mikaela säker i försvaret

Det började 1993 med en tidningsannons där Järveds IF sökte spelare. Mikaela Brandberg, som då var sju år, nappade på kroken. Den första hösten ägnades åt innebandy på Alne-skolan innan isen frös på Getinghov. Nu, 22 år gammal, spelar hon back i MoDo:s damlag. Hon tränar nästan varje kväll och jobbar heltid. Någon lön för hockeyspelande är det inte fråga om.

Några tjejer började samtidigt, bland annat Lisa Edman. De två följdes sedan åt i många år, först i Järveds IF tills de var 14 och sedan vidare till MoDo:s damlag.

- Jag spelade faktiskt också en del matcher med

ten. När slutspelet drar igång kommer alla lag att vara med, och gruppsegrarna i grundserien möter först förlorarna i den andra gruppen.

Att studera i USA är kostsamt men genom ett fyraårigt stipendium har Lisa det mesta betalt. Man kan nog kalla henne proffs. Men hur får man en sådan kontakt i USA?

- När vi var på landslagsläger filmades vissa matcher och sedan satt coacherna och kollade på matcherna på internet. En dag ringde dom och erbjöd mig en plats i laget.

”Det är utvecklande som tjej att spela med killarna”

Lisa började sin hockeybana i Järveds IF när hon gick i ettan. Hon fortsatte där tillsammans med 87-killarna ända upp i 14-årsåldern, även om hon parallellt de sista åren också spelade med MoDo:s damer. Sedan blev det MoDo för hela slanten varvat med en del landslagsuppdrag innan hon alltså flyttade över Atlanten för ett år sedan.

- I Järved var man alltid välkommen som tjej. Och det är utvecklande att spela med killarna. Man lär sig spela mer fysisk hockey med lite tuffare kroppsspel.

Järvedskillarna i U16 och J18-laget. Att träna med killarna gör en snabbare och starkare. Det blir också en tuffare jargong, säger Mikaela om sin tid i Järved.

”Vi tog fram en knallgul tennisboll”

En kul grej var när Lilla Sportspegeln kom till Getinghov. Järveds IF, och speciellt tjejerna, stod då i rampljuset. Men annars kanske det är de små detaljerna som fastnat.

- Jag minns en ruggig träningskväll med snöglopp och blåst när lyset försvann på Getinghov. Att sluta spela fanns inte i någons tankar. Vi tog istället fram en knallgul tennisboll och fortsatte i mörkret, minns Mikaela.

Medvind i klubben

**Idag har ungdomshockeyn medvind i Järved.
Cirka 150 ungdomar spelar i de olika lagen.
Innebandyn togs in i början av 2000-talet och
just nu finns ett duktigt flicklag i klubben.**

Många ledare gör också idag oerhörda insatser. En av dem är Robert Elfving som är tränare i 94-laget där de egna barnen spelar. Han spelade själv i A-laget under 10 års tid.

- Robert hade ett spelsinne som få och den som spelade med honom blev alltid bra själv, säger Sture Näslund.

Idrott med socialt ansvar

Under 2008 blev klubben klar med den rapport som vuxit fram ur det "3-åriga sociala projektet" som påbörjades 2004 av eldsjelen Jan Sjölund. Janne hade ett oerhört stort hjärta

inte bara för idrottande ungdomar, utan även för dem som inte tagit plats i något hockeylag. Han dog hastigt och fick inte vara med när rapporten överlämnades till kommunen, men många kommer ihåg honom för just hans engagemang för alla ungdomar. Fritidsgården på Getinghov låg Janne varmt om hjärtat och vi gläds över att den blev verklighet.

Jan Sjölund och Markus Näslund

Mot våra skridskor, klubba och puck
Har det andra laget inte en suck
Vi är ett kämpande hockeygäng
Som aldrig ger bort en poäng

Vi är det gula och blåa laget
Som aldrig kommer att tappa taget
Vi är det gula och blåa laget som skjuter en strut

Vi är det gula och blåa laget
Som aldrig kommer att se sig slaget
Vi är det gula och blåa laget som vinner till slut

Vi är getingar, vi är gula och blå
Våra gaddar är vassa, vi har vilja och go'
Getinghovet är vårt hem
Och hesa Fredrik är vår vän

Järveds IF har ännu inte gått i mål.
Vi färdas vidare med full fart.
Vad har framtiden i beredskap?
Den som lever får se ...